

Dag, naar vi tage „Socialdemokraten“ i Haanden, at den er udgiven af de samvirkende Jagsforeninger, og man vil vel ikke beskylde „Socialdemokraten“ for, at den ikke er socialdemokratisk.

M. Jensen: Naar jeg har bedt om Ordet ved denne Lejlighed, er det ikke for her ved Sagens 1ste Behandling at drøfte de forskellige Principper, som ligge i nærværende Lovforslag. Jeg har kun ønsket over for de Udtalelser, der ere fremkomne med Hensyn til denne Sag, der nu har foreligget og været i Udvalg, jeg tror 3 Gange — jeg har haft den Ære at være Formand for Udvalget de to sidste Gange — at udtale min Glæde og Tilfredshed over, at der ikke fra Forslagsstillernes Side er udtalt nogen Kritik af den Maade, hvorpaa Arbejdet i Udvalget er foregaaet, og det er næsten mere end, hvad jeg kan sige over for den højst ærede Minister; jeg vil ikke sige, at det var en Kritik, den ærede Minister udtalte, men den ærede Minister udtalte, at han ønskede ogsaa, at der maatte komme til at foreligge en Betænkning fra Udvalget; han havde ikke Ret til at udtale noget videre om, hvad det var, man var bleven enig om, da Udvalget ikke havde afgivet nogen Betænkning og ikke havde forhandlet med den ærede Minister. Men det maa bero paa en Sukkomsessfejls fra den ærede Ministers Side, at der ikke var forhandlet med den ærede Minister. Thi jeg havde netop Bemyndigelse til som Formand for Udvalget paa dette Begne at forhandle med den ærede Minister om Redaktionen af et Forslag til Beslutning af Folketinget, og jeg maa sige til den ærede Ministers Ros, at der opnaaedes Enighed mellem den ærede Minister og mig om en saadan Resolutions Affattelse; denne var tiltraadt af Udvalgets store Flertal, og ingen af Udvalgets Medlemmer havde stemt derimod. Jeg havde altsaa haft det Haab, at det skulde være lykkes sidste Aar at afslutte Behandlingen af Sagen paa den Maade, som af mig nævnt, ved at rette en Opfordring til den ærede Minister om at tage sig af de Ting, Lovforslaget omhandler, og hvorom Udvalget kunde blive enig. Men det lykkedes ikke, idet man i ellefte Time gik bort fra det, saa at der ikke var noget Flertal. Hvorom er det saa, jeg mener, at et Flertal absolut maa kunne blive enig? Det er derom — hvad der dog ikke tør anses for at være uberettiget — at man virkelig over for Vicitationsforhold stiller sig saaledes, at Entreprenørerne stille fornøden Sikkerhed — det maa Staten kunne forlange — for, at Arbejderne kunne faa udbetalt

den Løn, Parterne ere blevne enige om, at de skulle have. Det er altsaa ikke for meget, og det var man fra Udvalgets Side bleven enig om at anerkende. Naar det ærede Medlem fra Odense (Christiansen) mente, at det var en Sag, der slet ikke kunde være Tale om at lovgive om, da man kun havde et enkelt Tilfælde, hvor den vedkommende Entreprenør havde gjort sig skyldig i en saadan Fejl og ikke udbetalt Lønnen til Arbejderne — saa vidt jeg hørte, blev der talt om et Tilfælde ved Ringsted — saa skal jeg dog tillade mig at nævne et andet Sted, som ikke ligger saa fjært fra det ærede Medlem, nemlig den By, jeg har den Ære at repræsentere. Det blev oplyst i Udvalget i Fjor, at der havde ogsaa en Entreprenør eller en Underentreprenør — jeg husker ikke hvilket — gjort sig usynlig, saa at Arbejderne ikke fik, hvad de skulde have. Jeg nævner kun dette, fordi jeg ikke finder noget som helst urigtigt i at lovgive paa den Maade. Nu har man oplyst, hvad der er slet paa to Steder. Man kunde ogsaa tænke sig flere, som ikke ere oplyste, men i hvert Tilfælde mener jeg, at det ikke er for meget at forlange, at vedkommende Entreprenør stiller Sikkerhed for, at den Løn, han er bleven enig med Arbejderne om, virkelig bliver udbetalt i rette Tid. En anden Ting, jeg vilde sætte Pris paa, og som jeg ogsaa ved, at Forslagsstillerne gøre, er, at ved Vicitationer fra Statens Side Arbejdet bliver delt saaledes, at den enkelte Haandværksmester kan faa det Arbejde, der passer for hans Jag. Det har jo tidligere været saaledes, at man har udbudt hele Arbejdet i samlet Entrepris, og een har taget det, og man har ikke kunnet udstykke det. Jeg tror, at en Udskikning vil have sin store Betydning, navnlig over for de smaa Haandværksmestre, de vilde bedre være i Stand til at stille fornøden Sikkerhed, naar de kun faa det Arbejde, som ligger inden for deres Jag, og det vil kunne blive dem til stor Vættelse. Det glæder mig ogsaa paa dette Omraade at være i Overensstemmelse med den ærede Minister for offentlige Arbejder (Sngerslev), saa jeg vil her udtale, at kunde man enes om paa dette Grundlag at faa saadanne Bestemmelser indførte, vil jeg yde den Medvirkning dertil, som jeg formaar. Jeg kan ikke se noget som helst forkert derved, men vil tværtimod betragte det som et Fremskridt. Hertil kan jeg indskrænke mig.

Ministeren for offentlige Arbejder (Sngerslev): Ja, jeg vil nødig komme i Disharmoni med den ærede Formand for Udvalget i Fjor (M. Jensen). Jeg erindrer